8. Czy można odstąpić od wymogów i zakazów z art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60 na podstawie wyważenia, w ramach udzielania zezwolenia, na korzyść celu realizowanego przez przedsięwzięcie na przykład wtedy, gdy koszty uzdatniania są niewielkie lub cel przedsięwzięcia ma szczególną wagę?

9. Czy art. 4 ust. 7 ma zastosowanie do art. 7 ust. 3 dyrektywy 2000/60?

10. Jakie obowiązki wykraczające poza art. 4 dyrektywy 2000/60 można odczytać z art. 7 ust. 2 tej dyrektywy z takim skutkiem, że należy je uwzględnić w procedurze udzielenia zezwolenia na przedsięwzięcie?

([1]) Dyrektywa 2000/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 października 2000 r. ustanawiająca ramy wspólnotowego działania w dziedzinie polityki wodnej (Dz.U. 2000, L 327, s. 1).
([2]) ECLI:EU:C:2020:391.
([3]) ECLI:EU:C:2019:824
([4]) Dyrektywa Rady 98/83/WE z dnia 3 listopada 1998 r. w sprawie jakości wody przeznaczonej do spożycia przez ludzi (Dz.U. 1998, L 330, s. 32).
([5]) ECLI:EU:C:2015:433

Odwołanie od wyroku Sądu (dziewiąta izba) wydanego w dniu 24 września 2021 r. w sprawie T-139/19, Pilatus Bank/EBC, wniesione w dniu 6 grudnia 2021 r. przez Pilatus Bank plc

(Sprawa C-750/21 P)

(2022/C 95/20)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnoszący odwołanie: Pilatus Bank plc (przedstawiciel: O. Behrends, Rechtsanwalt)

Druga strona postępowania: Europejski Bank Centralny (EBC)

Żądania wnoszącego odwołanie

— uchylenie zaskarżonego postanowienia;

— stwierdzenie na podstawie art. 264 TFUE nieważności decyzji EBC z dnia 21 grudnia 2018 r. stwierdzającej, że EBC nie jest już właściwy w zakresie bezpośredniego nadzoru ostrożnościowego nad wnoszącym odwołanie oraz do podejmowania odpowiednich działań;

— w zakresie, w jakim Trybunał Sprawiedliwości nie jest właściwy do wydania rozstrzygnięcia merytorycznego, przekazanie sprawy Sądowi w celu wydania rozstrzygnięcia w przedmiocie skargi o stwierdzenie nieważności oraz

— obciążenie EBC kosztami poniesionymi przez wnoszącego odwołanie oraz kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W uzasadnieniu wnoszący odwołanie podnosi dwa zarzuty.

Po pierwsze twierdzi on, że Sąd dokonał błędnej wykładni przepisów rozporządzenia Rady (UE) nr 1024/2013 ([1]) błędnie przyjmując, że w wyniku utraty przez wnoszącego odwołanie licencji bankowej EBC nie jest już właściwy w zakresie bezpośredniego nadzoru ostrożnościowego nad nim.

Po drugie twierdzi on, że Sąd nie odniósł się w należyty sposób do zarzutów wnoszącego odwołania niedotyczących podnoszonego braku właściwości EBC.

(1) Rozporządzenie Rady (UE) nr 1024/2013 z dnia 15 października 2013 r. powierzające Europejskiemu Bankowi Centralnemu szczególne zadania w odniesieniu do polityki związanej z nadzorem ostrożnościowym nad instytucjami kredytowymi

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Landesgericht Salzburg (Austria) w dniu 7 grudnia 2021 r. – PJ/Eurowings GmbH

(Sprawa C-751/21)

(2022/C 95/21)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Landesgericht Salzburg

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: PJ

Strona pozwana: Eurowings GmbH

Pytania prejudycjalne

1) Czy „odmowa przyjęcia na pokład/odmowa przewozu danym lotem" w rozumieniu art. 4 i art. 2 lit. j) rozporządzenia (WE) nr 261/2004 ([1]) ma miejsce również wtedy, kiedy pasażerom odmawia się przewozu danym lotem nie dopiero przy wejściu na pokład (bramce), lecz już wcześniej przy stanowisku odpraw, w związku z czym nie stawiają się oni w ogóle do wejścia na pokład (przy bramce)?

2) Czy dla spełnienia warunków określonych w art. 3 ust. 2 lit. a) rozporządzenia nr 261/2004 wystarczy, że w przypadku planowego odlotu o godzinie 6:20, wejścia na pokład o godzinie 5:50, zamknięcia bramki wejścia na pokład o godzinie 6:05 (według karty pokładowej) pasażer po przybyciu na lotnisko taksówką o godzinie 5:14 stawia się przy stanowisku odpraw strony pozwanej natychmiast (a więc około godziny 5:16)? Czy jest tak w szczególności biorąc pod uwagę okoliczność, że strona pozwana poinformowała pasażera o godzinie 3:14 w dniu odlotu, że istnieje bardzo duża liczba rezerwacji na lot i że bagaż podręczny musi zostać odprawiony przy stanowisku odpraw, a ponadto, również biorąc pod uwagę informacje przedstawione przez stronę pozwaną, że stanowisko odpraw w Hamburgu jest otwarte na 2 godziny przed odlotem do 40 minut przed odlotem.

3) Czy „odmowa przewozu danym lotem/odmowa przyjęcia na pokład" w rozumieniu art. 4, art. 2 lit. j) rozporządzenia nr 261/2004 ma miejsce w przypadku, gdy powód i jego rodzina zostali odesłani ze stanowiska odpraw strony pozwanej w celu odprawy bagażu o godzinie 5:16 do zatłoczonych automatów do nadawania bagażu na lotnisku w Hamburgu, które to automaty nie działają prawidłowo mimo pomocy pracownika strony pozwanej lub lotniska, i następnie jest odsyłany do innych automatów do nadawania bagażu, gdzie odprawa ponownie się nie udaje, i dopiero o godzinie 5:40 działa pierwszy automat, który rozpoznaje bagaż, jednakże o godzinie 5:41 odrzuca odprawienie bagażu i ponownie odsyła powoda do stanowiska odpraw strony pozwanej, gdzie jest on informowany, że teraz spóźnił się na lot?

4) Czy współwinę powoda i tym samym jego współpasażerów, biorąc pod uwagę trudności przy automatycznej odprawie bagażu, stanowi zwykłe wykonywanie instrukcji pracowników oraz automatów i niedostrzeganie przy tym upływu czasu do końca odprawy i na dotarcie do stanowiska odpraw? Czy powodowi i jego współpasażerom można postawić zarzut, że nie rozważyli odpowiednio wcześnie, biorąc pod uwagę trudności przy odprawie, późniejszego dosłania bagażu? Czy można by racjonalnie oczekiwać od tej grupy rozdzielenia się, a więc na przykład pozostawienia powoda z bagażem, aby umożliwić pozostałym osobom dotarcie do bramki odpraw, w szczególności biorąc pod uwagę fakt, że córka oraz teściowa powoda miały ograniczą zdolność poruszania się odpowiednio po operacji kolana poruszając się o kulach oraz ze względu na wiek i zwyrodnienie stawów?